

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511039504/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ELSKOV

Tilig fandt mit Hjerte en ulmende Gnist af dig
 du Levning af Paradiis, du himmelske Kjærlig-
 hed — Dannet, som det var af sin Skaber til alle
 5 ømme og stærke Følelser, aabnede det sig let for
 den sødeste og meest igjennemtrængende af alle,
 uden enten at kjende dens Færligheder, eller den
 selv — — Jeg elskte, førend jeg vidste hvad det
 var at elske, førend jeg formodede anden Forskjæl
 10 paa Kjønnene, end den der falder enhver daglig i
 Øynene — De, som ønske, at kjende Mennesket,
 vil ikke tabe derved, om de nøye legge Mærke til
 denne Artikel af mit LevnetsLøb — De vil deri
 finde de deels stigende deels efterhaanden falden-
 15 de Grader af en barnagtig, en sand og dydig, en
 romansk, en vellystig men fin og smagfuld, og en
 blot vild og brutal Elskov — Men jeg maae ruste
 mig ud med meer Luune, førend jeg kan skrive
 herom — — laan mig dog et Glimt af den Aand,
 20 min Yorik, som lærte dig at flye for Døden, til
 Breddene af Garonne! — laan mig det, at jeg maae
 flye for den dræbende Tanke, som forfølger mig —
 for den mordiske Erindring af de Tider, som ere
 forsvundne! —

25 Jeg kan ikke — jeg kan ikke tænke andet, end
 den Deel af min Lyksalighed, som de toog med sig
 i deres AfGrund — Bort! — Bort! —

Den muntre, raske, modige Ungdom, den uskyl-
 dige, ubesmittede Samvittighed, det følsomme,
 30 varme, glade, haabefulde Hjerte, den dristige,
 skaberiske IndbildningsKraft, svæve i en lang
 Skare forbi mig, som ligesaamange blege Spøgel-
 ser af afdøde Venner — Bort! — Bort! — fortræde-
 lige Skygger! — Jeg vil holde Haanden tæt for Øy-
 35 nene og ikke see dem — —

Veed jeg ikke, at Gud elsker mig? — og ikke
 vil forlade mig —? — Har jeg desuden ikke oprig-
 tige sande Venner? — Har jeg ikke mit Udkomme

paa meer, end et Aar? — Sidder jeg ikke i en god LæneStoel og har et got Glas rød Viin staaende ved min Side? — — — — Hvi græder jeg uskjonsomme da? — — — || 11

ELSKOV

5

Jeg var i det høieste kun tretten Aar gammel, da jeg følte det første Glimt af Kjærlighed — Ikke, at jeg dengang skulde have vidst, hvad det var jeg følte — Men jeg har siden udfundet, at det ikke kunde være andet — Neppe kunde noget Barn 10 være meer uvidende og uskyldigere i slige Ting, end jeg var dengang, og en god Deel Aar derefter — Jeg var dengang i Kost og Underviisning hos Sl. Rector Licht i Schleswig, der boede i den lange Gade, og en middelaldrende Regiments- 15 kortecrmester-Fruue, var den, som første Gang kastede sine EnterHager i mit Hjerte — Kjærlighed er som alle vore øvrige Passioner — den bilder sig nøye efter de Ting vi kjende, efter de Begreb vi har — Derfor elsker en Professor Philo- 20 sophiæ som en Platoniker, eller i det mindste som en af Heltene for Christi Fødsel; en Hofmand, som en Bedrager — og en Bonde, som en Tyr — Jeg var et Barn, og elskte, som et Barn — det er at sige; jeg betragtede den, jeg skjønt uvi- 25 dende tilbød, som en Moder — men, som den elskværdigste blant alle Mødre, mod hvilken jeg ikke allene uden Tvang gjerne vilde, men selv ønskede, brændte efter at vise den meest uindskrænkte Lydighed, den dybeste Underkastelse 30 — Gid jeg dog engang kunde komme i Selskab med hende, og hun vilde befale mig noget, sagde mit lille svulmende Hjerte! — — Hvor vilde jeg flyve! — Gid hun i Hidsighed, uden at jeg havde forskyldt det, maatte straffe mig — slaee mig! 35 — Hvor vilde jeg ikke da med Taarene i Øynene kysse hendes Hænder! — hendes Fødder! —